

ITALIA VOL QUE LA CONFERENCIA TRIPARTITA ESDEVINGUI UNA CONFERENCIA DELS QUATRE

O sigui, que hi participi Alemanya

Però informacions de Londres asseguren que la nota franco-anglesa és categòrica i no admet combinacions

L'ofensiva contra el franc, alenada per Roma, voldria fer recular l'enèrgica actitud francesa

Londres, 4 d'octubre.—Tot l'interès diplomàtic radica en la nota franco-anglesa a Roma. De moment, se sap que el Govern italià farà tot el possible per aconseguir que aquesta Conferència Tripartita, exclusivament dedicada a tractar de qüestions espanyoles, es converteixi en una Conferència dels Quatre, amb la inclusió d'Alemanya i amb això aconseguirà un dels desitjos del «Führer» i del «duce»: que Europa sigui «dirigida» per un «quadrumvir».

En forma jeràrquica i amb l'exclusió de totes les potències. Seria la fi de la S. de N.

Es clar que, segons notícies dignes de crèdit, la nota conjunta no dona lloc a cap combinació. Precisament una de les finalitats de la nota és la de plantejar el problema amb tota la seva claredat, a base que, definitivament es liquidin els bizantinismes del Comitè de No Intervenció. Mussolini haurà, doncs, de contestar d'una manera definitiva.

En aquests mateixos moments que

es fa un esforç per tal d'acabar la política europea, a Londres hi ha personalitats que fan el possible per tirar-ho en orris. La situació financera de França ha donat noves esperances a aquests personatges. Es avienent que la maniobra contra el franc ha estat possible gràcies a certes activitats d'elements feixistes que actuen amb l'aiut directe d'Itàlia. El Govern Chauvonnès ha de suportar pressions de tots els costats en el sentit que no s'abandoni la política de No Intervenció. Per part de la

premsa conservadora hi ha hagut un cert retrocés en les seves fermes posicions de fa uns dies. Veient els diaris conservadors que han deixat de parlar de la campanya del boicot als productes japonesos, que havien defensat els primers dies, i avui el matí «Daily Telegraph and Morning Post» al·ludeix clarament al Comitè de No Intervenció d'una manera massa simpàtica, perquè no es vegi el que representa, en aquest cas, la simpatia.

concretes sobre els preparatius que es fan a Itàlia. Fa uns dies, que el «Diari Oficial» del ministeri de la Guerra publicà el nomenament del general Baronzoli com a general de divisió. Aquest senyor, com se sap, té a les seves ordres la columna moribunditat.

La «Littorio», que és a Espanya des dels primers temps de la guerra, és, per ara, la situació diplomàtica que tindrà uns dies de calma fins a conèixer concretament el que serà la nota italiana.

ELS GUANYADORS DE LES GUERRES

Un periodista estranger, amb aire de jueu, idealista, se m'acosta a la sala de la Premsa de la S. de N. i em diu amb una ironia amargant: —I bé. Encara queden diners, a Espanya, per a fer la guerra? Jo li responc que sí, que encara tenim diners i que la força de Catalunya, baluard de les llibertats peninsulars i base de la resistència de la República, no minvarà per falta de diners. —Així— em diu— no us faltaran amics entre els comerciants de la guerra. Perquè, compte amb el que us dic: si sou pobres, si no podeu pagar, no us feu pas il·lusions! La guerra a Xina absorbeix tot l'interès comercial.

Segons el meu interlocutor, els traficants d'armes són els principals autors, o almenys els principals beneficiats de la política de no intervenció a la guerra d'Espanya.

—Quan, l'agost del 1936— m'assegura— els Govers de França i d'Anglaterra van instaurar aquesta enormitat jurídica de la no intervenció, el cor va fer un salt al pit dels traficants de guerra i llurs negocis feren un salt no menys important «en els llibres comercials».

«No intervenció», en termes comercials, vol dir «intervenció» del controlantista; vol dir risc en el transport, pagament per endavant, augment fabulós de preu. Vol dir —i jo deixo al meu interlocutor la responsabilitat d'aquesta «fantasia»— possibilitat de vendre a dos agents diferents un mateix carregament marítim, que ningú no sap, «a priori», a quines mans anirà a parar. Voleu millor panorama, per al traficant? Podeu pensar que la no intervenció no fos benèfica per ell?

Li vull fer observar que els traficants d'armes no ho han estat tot en el proveïment de la guerra d'Espanya.

—Us dic— reprèn amb foc— que la guerra civil espanyola ha estat un factor comercial de primer pla en la represa dels negocis europeus... Una veritable benedictió del cel. Mentre els vostres es maten a les trinxeres, i precisament perquè s'hi maten, gran nombre de guanyadors de la guerra fan negocis rodons. ¿No sentiu el clam dolorós de milions de pacífistes anglesos, francesos, belgues, etc., que demanen que sigui adoptada per les democràcies una política susceptible d'acabar la guerra d'Espanya? ¿Veieu que tinguin èxit? No. Contra els milions de pacífistes, hi ha els milions «dels».

Mentre hi hagi una pesseta a guanyar a Espanya, com volem que aquesta gent se la deixi perdre?

Tanta de «determinació econòmica de la Història» em fa mal de cor. Aquest interlocutor meu ens converteix en ninots, esclaus dels traficants de guerra. Es enormement vexant de sentir-se tractat d'home inferior, enecat, joguina de comerciants sense fe ni escrúpols...

—Si sorgeix al vostre desàfietat país un Partit o un home molt popular i indiscutible, que trobés un remei heroic, o no heroic, per a acabar la guerra, aquest home suscitaria, per aquest fet, la més formidable coalició d'interessos contra d'ell que pugueu imaginar. En seria probablement la víctima. I si sortís triomfant de l'ardua empresa, ¿sabeu quina en seria la raó? Que dins de les caixes de guerra ja no hi restaria una sola pesseta!

Tan amarga ironia em deixa un instant sense paraula, i tant que podria respondre-li! Però ell, destre en les arts internacionals, ja m'ha deixat, i el veig que escomet un pobre xinès, petit i amb ulleres i li aplica una segona edició del mateix disc.

Nicolau M.ª RUBIO

Ginebra, 4 de setembre del 1937. (Per conferència telefònica, aquest migdia.)

Els filofeixistes londinencs tenen gran interès a exagerar la crisi financera francesa

Londres, 4. — La Premsa reflecteix la sensació que ha causat a Anglaterra la crisi de la moneda francesa. Els acords adoptats pel Govern francès per a fer front a l'esmentada crisi, no han aconseguit dissipar el pessimisme que regna als cercles de la City.

També s'expressa la convicció que l'actual crisi de la moneda francesa quedí sense repercussions de caràcter polític internacional. La situació francesa és considerada, tant des del punt de vista econòmic com des del polític, com a molt «favorable».

El President Companys ha estat visitat pel senyor Lluhi Valls

El President Companys ha estat visitat pel senyor Lluhi Valls, acompanyat pel seu fill, el senyor Lluhi Valls i el seu fill, el senyor Lluhi Valls. El President Companys ha estat visitat pel senyor Lluhi Valls, acompanyat pel seu fill, el senyor Lluhi Valls i el seu fill, el senyor Lluhi Valls.

Els infants catalans refugiats a Mèxic demanen llibres

El conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha rebut la lletra següent d'un grup de nens catalans residents a una escola de Mèxic: «Nosaltres els nens catalans refugiats a Mèxic ens adreçem a vos per primera vegada per tal de demanar-vos un petit favor que creiem que no ens negareu, puix que és en bé de nosaltres i de Catalunya. Us demanem, doncs, si ens podríeu enviar uns quants exemplars de llibres de «Llengua Catalana», puix que a l'escola, prèviament, els professors mexicans, no la podem aprendre, i el poc català que sabem ens va olvidant. Per si ens voleu complaure, la nostra adreça és: «Escuela Industrial Agrícola de Mèxic, Mèxic, República Mexicana». Donem de part nostra una abraçada a tot el Govern de Catalunya i als seus defensors de la llibertat. Viscu Catalunya.»

El conseller de Cultura ha donat les ordres per tal que els sigui tramès un lot de llibres per a infants, en llengua catalana, recomanant-los que junts l'afecte a la terra mèdica que amb tanta emoció recorden, a la de la terra mexicana que els dona cordial i generós acolliment.

Mal temps a tots els fronts

Madrid, 3. — Fins al moment de l'atemptat, cap activitat digna de fer-se gestar no hi ha hagut als fronts immediats a Madrid. El temporal de pluja continua.

Sembla que el mal temps és general a tot Espanya.

A diversos sectors del front de Guadajajara ha plogut a bots i barrals, i a més ha baixat considerablement la temperatura.

Acció de fusell i metralladora a sector de Sarriena

Sarriena, 4. (De l'enviat especial de Febus). — L'activitat en la zona corresponent a aquesta demarcació militar s'ha reduït a dues de fusell i metralladora per la zona de Santa Cruz, Punta Calvario i posicions d'Alcubierre, i a rebre de fortificació a Campo Oliva.

Troços de fusell a Collado del Castrejo i Fuentes de Ebro. Fels sectors que voregen el riu s'ha dificultat tota altra tasca.

Amb tot i el mal temps, l'aviació republicana ha bombardejat les posicions faccioses d'Osca

Bolanya, 4. (De l'enviat especial de Febus). — El temps continuu plujós, i a causa d'estar el terreny molt fangós, s'ha hagut de suspendre l'avang de les tropes republicanes pels sectors de l'Alt Aragó. Les nostres forces es dediquen a fortificar els llocs conquistats per tal d'evitar la sorpresa d'un atac enemic.

Les bateries lleials han canonejat punta Selva i El Coronado, posicions que han estat batudes amb gran intensitat. També el canoneig de la nostra artilleria ha impedit que uns camions amb forces de rellament arribessin a la dita posició d'El Coronado.

Avui, a les 10.30 del matí, totes les línies en aquests sectors es mantenen en igual estat d'ahir a la nit, malgrat que els facciosos han intentat realitzar modificacions en

algunes posicions, els quals han obligat l'enemic a tornar precipitadament als seus llocs i a no moure's d'ells ni per a recollir alguns fusells que abandonà en la fugida.

Pel Coronado, on la situació per als facciosos es fa insostenible, apropiant una cordina de foc de la nostra artilleria, hem progressat i hem ocupat algunes posicions que baten els reduïts facciosos de l'esmentat turó.

Als sectors propers a Osca, relativa tranquil·litat amb els trets de costum. El temporal de pluges ha paral·litzat tota acció de guerra i l'aviació, en canvi, malgrat els núvols baixos, ha bombardejat les posicions faccioses d'Osca i els seus voltants.

El President de Catalunya i el compliment del deure

Francesc Aguirre signa, a «El Dia Gráfico» d'ahir, la crònica següent, que reproduïm íntegra:

«El compliment del nostre deure informatiu ens trobem, junt amb altres camarades, davant del Parlament de Catalunya. La sessió estava convocada per a dos quarts de cinc. No es donaven molta pressa a acudir puntualment els diputats. A les 3.50 vèrem aparèixer uns pirates de l'aire en formació. En una esprintada que encara ens permetien els nostres anys, arribarem a un dels refugis del propi Parlament amb la sensació que al cap d'un segon estarien voltats de runes si és que realment el refugi resistia. El pes de l'edifici. Unes ruïnes de Madrid, familiars dels soldats de l'escola del President de la República, gemegaven plens de basarda. Però els pirates anaven i complir la missió d'assolir un objectiu de guerra tan assenyalat com unes cases de veïnats, un refugi i un grup escolar, i fer víctimes de la metralla dones i nens. Per damunt del Parlament passaren dues esquadretes de salvatisme espantats que havien comès abans els homes feres que són pilots i bombarders de l'aviació italiana.

S'apropava l'hora de començar la sessió. Solament havia fet acte de presència un diputat. Minuts abans de dos quarts de cinc, arribà el President Companys. Eren periodistes els que l'esperàvem. Havia entrat al Parc de la Ciutadella quan passaven per damunt els pirates. Havia sortit de la seva residència en sonar les sirenes d'alarma i circular el rumor que el Parlament havia estat bombardejat. Però la sessió havia estat fixada per a dos quarts de cinc. «He acudit com sempre puntualment a la cita. Amb més puntualitat que altres vegades perquè el retard podia tenir l'aparició d'una desgracia. I jo, senzillament, confiant a més a més que puc fer car a tots els perills amb absoluta impunitat, he tingut interès de complir amb el meu deure, com vosaltres compliu amb el vostre.»

Anaren arribant consellers i diputats. No tots els que en compliment del deure havien de fer acte de presència al Parlament per bé que la sessió la presidís el Moro Muga i encara que no hi assistia. Perquè hi ha absències que no ha urien d'observar-se en jornades tràgiques com la del divendres. Precisament perquè els absents són homes de valor provat i de compliment estricte del deure.»

HEROIC DEFENSOR

L'èxit de la resistència que els xinesos oposen a les tropes invasores japoneses a Xang-Hai és degut, principalment, als heroics llançadors de bombes de mà. Aquest soldat xinès és un dels herois que, rebutjant el tradicional fusell i desafiant la mort, arriba sempre que s'ho proposa a la línia enemiga i, llançant la seva bomba en el moment oportú, causa nombrosíssimes víctimes entre els nipons, als quals demoralitza, i fa més fàcil la defensa dels seus companys que lluiten fins a morir per la pàtria xinesa (K.)

«Vulgui's o no, Espanya ha de convertir-se en una forta potència militar», diu «Política»

Madrid, 4. — «POLÍTICA» escriu: «Els requeriments apressants que fan objecte a Itàlia les potències democràtiques, podran no arribar a aconseguir els resultats que es persegueixen. El fracàs de les negociacions portaria a una d'aquestes dues situacions, igualment negres una i altra: o Anglaterra i França s'avencen a seguir tolerant la intervenció estrangera a Espanya o s'oposen a ella per la via executiva. En ambdós casos, l'Espanya republicana registraria una intensificació segurament aguda de la invasió del seu territori. Vulgui's o no, Espanya, profundament pacifista, ha de convertir-se en una forta potència militar.

Guanyarem la guerra, però el triomf serà el fruit d'un esforç titànic. Només s'aconseguirà la pau que desitgem després d'haver fet la guerra amb un frenètic i formidable lluitament de totes les nostres energies. Són temps de ferro i de ferro ha d'ésser la nostra voluntat.

Tota l'Espanya republicana o peu de guerra! Això hem d'anar. Ens hi va no res menys que la victòria!»

E.R.C.

SECRETARIAT FEMENI

Havent notificat diverses entitats que per no arribar a temps a la convocatòria per assistir a la reunió de delegats que convocarem per el 27 del mes passat, no els havia estat possible assistir, el Secretariat Femeni, volent que el projecte d'Estatuts que ha de reglamentar la seva existència sigui conegut de les organitzacions femenines d'Esquerra per tal que l'aprovació llur sigui obra de totes elles, assenyalava per al dimenge vinent, dia 10, a les sis de la tarda, a Rambla de Catalunya, 26, una altra reunió perquè assisteixin totes aquelles entitats que no ho feren a la passada per la causa esmentada.

També es donaran per convocades les delegades de comarques que els interessis i vulguin fer-ho.

FESTIVAL TEATRAL BENEFIC

El Consell directiu de l'Ateneu Republicà del districte cinquè (carreter Guàrdia, 14), ha organitzat pel a domà passat, dimecres, un festival teatral benefici a les deu de la vetlla, al teatre Victoria, a profit d'«Ajut Català», «Assistència Infantil», «Hospitall de l'Esperança» i «Guarderia del carrer de Montcada», en el qual serà posada en escena «La del moinho de roses», representada pels cantants Glòria Aloraz, Marcos Redondo, Antoni Miras, Pere Segura, Marcé Martín, Manuel Rubio, i altres elements.

Gran acte de concert pels grans cantants Antoni Cucurull, Joan Navarro, Ricard Rue, Pau Gorge, Maria Teresa Planas, Marcos Redondo, Hipòlit Lázaro, i els infants Amelicia, de cinc anys; Leonor Marimón, de set anys; Herminia Marimón, de dotze anys; Mireia Vives, de nou anys, i Mònica Güell, de nou anys.

ESPORTS

ELS RESULTATS D'AHIR, EN FUTBOL

Europa-Barcelona	3-0
Manresa-Espanya	0-2
Terrassa-Girona	0-2
Badalona-Martorell	0-2
Horta-Avenç	3-4
Sants-Hospitalet	4-0

Activitats sindicals

EL CONGRES DE LA FEDERACIO CATALANA DE TREBALLADORS

Al seu local social va celebrar el I Congrés la Federació Catalana de Treballadors Sanitaris, al qual van assistir tots els seus afiliats. Es va nomenar una ponència per a l'estructuració dels seus Estatuts.

Fou elegit el següent comitè executiu de la Federació Catalana:

Secretari general, doctor Josep Bonifaci i Mora; secretari d'organització, Josep Tusquelles i Flamaric; secretari d'agitació i propaganda, Pletat Ferrer i Garroga; secretari administratiu, Gumersind Verdejé i Jimenez; secretari de control, Josep Figols i Binc; vocals, Bartomeu Llabrés i Moneu, Lluís Borràs i Segarra i Juli Simón i Aries.

ASSEMBLEA DEL SINDICAT A-BRIL I TEXTIL (U. G. T.)

Ahí, al teatre Barcelona va tenir lloc l'assemblea extraordinària del Sindicat Fabril, Textil i Anexos de la U. G. T.

S'acordà no oposar-se a l'augment de salaris.

SINDICAT D'INDUSTRIES QUIMIQUES, C. N. T.

Ahí, al mateix teatre, Novetats va celebrar la seva assemblea el Sindicat d'Indústries Químiques de la C. N. T.

S'aprovaron els Estatuts de l'entitat.

Es procedí a la reelecció del president i a l'elecció de les altres veuents en la directiva.

Acords de «Patria Nova»

A la reunió celebrada ahir a Joventut d'Esquerra Nacionalista «Patria Nova», es prengueren entre altres importants acords els que s'esmenten:

Adreçar una lletra de felicitació al President del Parlament Català Joan Casanoves pel seu magnífic discurs d'homenatge al qual fou soci de «Patria Nova» i diputat de les Corts Catalanes, l'Indigne Col·lecció de Margalló i Tost i una altra felicitació al diputat d'Esquerra Republicana Manuel Gales, per la seva proposició que al nostre Parlament figure un membre que perpetui la memòria d'aquell abnegat patriota català que va caure el dia 20 de juliol de l'any passat en defensa de les nostres llibertats, Amadeu Col·lecció.

Es va prendre l'acord de traslladar-se «Patria Nova» a Manresa, per tal de donar, les gràcies a l'ajuntament d'aquella ciutat, per haver sabut homenatjar a Col·lecció, i donar el seu nom a un carrer d'aquella població.

S'acordà adreçar-se «Patria Nova» a l'Ajuntament de la nostra ciutat, per tal de protestar de l'acord del Comitè Permanent Municipal pres a la sessió del dia 16 del mes passat, on són donats els noms d'uns forasters de la nostra terra a uns carrers de Barcelona, i deixar d'homenatjar a Amadeu Col·lecció, soci de «Patria Nova», i Enric Fontbernat, soci de «La Falç»;

ambdós caiguts el 19 i 0 de juliol de l'any passat, i als poetes Rosendón i Apèlles Mestres.

Adreçar el condol al periodista Josep Navarro Costabella, per la mort del seu germà Joan, caigut en la lluita per la llibertat.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

Felicitar al «Casal Català», de Buenos Aires, per l'ajut que presta a Catalunya en la tramada d'alliments a la nostra terra.

ITALIA I L'ORIENT ARAB

Fa alguns dies, ha estat signat un tractat d'amistat entre Itàlia i el Yemen. En els medis governamentals italians es concedeix una importància particular a aquest tractat, diuen els telegrames procedents de Roma, perquè es considera que l'ocupació d'Abissínia dona a Itàlia noves i vastes possibilitats de desenvolupar la seva activitat a Àrabia.

Les temptatives fetes per Itàlia per tal de penetrar a la península d'Àrabia no daten d'ahir. El 1912, durant la guerra per la Tripolitania amb Turquia, Roma intentà, sense èxit, provocar una sublevació a Assíria contra l'imperi otomà. L'última etapa de la lluita per Assíria ha estat la guerra entre el Yemen i Saudí, el 1934, que acabà amb la derrota del Yemen i el desballestament dels plans italians a Assíria.

IMPORTANCIA EXCEPCIONAL

Els països àrabs, que s'estenen des de l'Atlàntic a l'Índia, a través de l'Àfrica del Nord i el Pròxim Orient, té una importància excepcional, puix que estan travessats per les línies terrestres, marítimes i aèries que uneixen Europa amb la Índia i Austràlia amb l'Extrem-Orient.

El feixisme italià, després d'apoderar-se del poder a la península italiana, reconstruïa el somni de restaurar l'imperi romà i s'esforçava per tal de trobar en aventures de política exterior una sortida a les dificultats creixents que trobava a l'interior del país.

RERAGUARDA

En totes les guerres la part psicològica ha jugat un paper importantíssim. En la nostra, guerra de principis, hi juga un paper fonamental.

El feixisme sap la importància que el factor psicològic té per a guanyar i aprofita aquesta arma, a la nostra reraguarda, amb una intensitat formidable. El seu sistema excita l'optimisme i per això, no interessen als nostres enemics aquests estats.

El llançador de rumors alarmistes, vulgarment «bulistes», s'allunya dels esgarjalls pessimistes i procura semblar imparcial en els seus judicis, que sempre, dona aquesta casualitat, ens són desfavorables. Aprofita la predisposició dels nostres conciudadans a assabentar-se del que hi ha, per a introduir, com si tal cosa, el coneixement d'una derrota imaginària, que, segons ell, ha estat deguda a complicacions o manca de capacitat dels nostres comandaments. Explica falles que no existeixen o que d'existir no tenen importància. El que interessa és deixar anar el cor que intueix l'opinió pública. És indiscutible que si es cerca la font d'on surten la majoria dels rumors, es trobarà sempre que venen d'un facciós, camuflat d'antifeixista.

La guerra mundial ens deixa profundes lècnies. L'element del càstig aplicat a aquests enemics encoberts demostra la importància que allà es concedia al treball que realitzaven. Esperem que a casa nostra també comprendran aquesta importància i hi posaran remei energic i urgent.

A França, es veien portar artrec pancartes, cartells que deien: «Gardeu-vos, calieu-vos, car les orelles enemics us escolten!» Se sobreenten que el nostre silenci, en moments de nerviosisme, demostrava que nosaltres ens adonem de la importància que tenen en la favorable solució de la guerra, les nostres paraules i no direm més que les precises, que demostrin que no ens demostrem a la nostra reraguarda per grans que siguin.

Moltes vegades ens delzem anar a les nostres elucubracions i treiem conseqüències veritaderament perilloses per a la nostra tranquil·litat, que ens resplen un tant per cent elevat de la nostra moral, que no ens fan cap favor i que ens podrien estalviar.

Quan se'ns presenta un derrotista encobert, cal treure'l a la vindicta pública perquè rebí el premi a la seva tasca disolvent.

La col·laboració entre les autoritats i el poble antifeixista han d'esser ben estretes i sempre estimables, car de la unitat de la reraguarda en gaudiran els nostres combatents dels fronts.

La reraguarda ha de donar la pauta a l'avantguarda i si la moral no frontolita entre nosaltres, la victòria serà nostra i, amb ella, la glòria que ella comportarà.

B. R. E.

LA CIUTAT MARXA

INAUGURACIO DE CURS.

L'Escola Professional d'Arts Gràfiques «Institut Català de les Arts del Llibre», ha inaugurat el curs de 1937 a 1938.

Per uns dies queda oberta la matrícula per als pocs llocs vacants que resten a les diverses classes.

Els aspirants poden passar per la secretaria de l'Escola, Corts Catalanes, 579, de dos quarts de set a dos quarts de nou del vespre.

ASSOCIACIO REGIONAL DE TECNICS DE CATALUNYA (C. N. T.)

Amb domicili a la rambla de Catalunya, 46-1, en pos a conegement de tots els tècnics confederats que el seu número de telefon és el 18135.

CURSOS DE CA. ALA A L'ASSOCIACIO PROTECTORA DE L'ENYANCA CATALANA. — El curs especial per a mestres a càrrec del professor Jaume Alimà, que havia de començar la setmana entrant, ha estat ajornat fins a la segona quinzena del mes actual.

Per als cursos elementals i mitjans anunciats hi ha encara llocs disponibles. Aquests cursos van a càrrec de Carles Riquart de Peral i Maria Aguader. Per a detalls i matrícules dirigiu-vos al carrer dels Arcs, 1, principal, tel. 18862.

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Es prega la seva devolució a la Caserna de Lina Odona (r).

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Es prega la seva devolució a la Caserna de Lina Odona (r).

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Es prega la seva devolució a la Caserna de Lina Odona (r).

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Es prega la seva devolució a la Caserna de Lina Odona (r).

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Es prega la seva devolució a la Caserna de Lina Odona (r).

CONFERENCIA.—Demà divuit, a dos quarts de vuit del vespre, conferència a càrrec de Pau Balcells, sobre el tema «Els ideals de la joventut soviètica», a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna 28, primer, segon.

PERDUA.—La tarda del dissabte es va perdre una cartera amb documents oficials i personals a nom de Pauli Azuaga López.

Durant els primers anys de la seva existència féu tímids intents per tal d'estendre l'esfera de la seva influència en el Mar Roig. Intrigant a Assíria i al Yemen, Roma tractà d'obtenir el «shelk» les illes de Farassan, el reconeixement del protectorat italià, perquè la sedua l'existència de petroli a les illes Farassan. Però l'avió «sheik» fou engatusat per Londres amb la promesa d'una moneda millor colitzada. En aquell temps bastava encara un crític dignitat de Londres perquè els governadors de les colònies italíes, que donaven proves d'un zel intempestiu, fossin rellats del seu lloc.

Però a mesura que el feixisme comprovà la eno resistència de les grans potències i la seva actitud ampativa vers els invasors i els agressors de tota mena, les seves pretensions s'han fet cada vegada més insistents.

DAVANT LA IMPOTENCIA DE LES DEMOCRACIES...

La guerra italo-etíopica ha estat el senyal que ha intensificat l'activitat italiana a Egipte, a Palestina, a l'Irak i a l'Àrabia. El 1935-36, Itàlia tracta de penetrar en el Nord i en el Centre d'Àrabia. Aprofitant-se de les seves compres en l'Hejiaz, tracta d'obtenir un canvi en l'orientació de la política exterior d'Ibn-Seud, comptant així amb arribar a rompre

les relacions que existien entre Anglaterra i Ibn-Seud. Per això Roma s'ha mostrat avara de promeses i d'obsequis. Ibn-Seud rebé d'avions i els joves de Nedj seguiren els cursos de les escoles d'Àrabia italiana. Al mateix temps Itàlia s'esforçava per pertorbar les negociacions de la societat anglesa «Petroleum C. Ltd.», amb el govern de Seud, presentant ella mateixa com a pretendent al petroli de l'Hejiaz. I així que Roma no aconseguís sembrar la discòrdia entre Londres i Riad, ha disminuït, amb tot, el seu interès per aquesta part d'Àrabia.

ARMES ITALIANES PELS ÀRABS

Fa algunes setmanes, com a conseqüència de la comunicació nova promesa d'Ibn-Seud a Anglaterra contra l'ocupació d'Àkab, publicada a la premsa àrab i turca informacions anunciant la deserció per un vaixell italià d'un lot d'armes al sud del gol d'Àkab.

A Egipte, Itàlia es llura a una intensa propaganda antibritànica, litzant per això no solament les seves relacions econòmiques, sinó també els 60.000 italians que viuen al país de les piràmides.

Itàlia encoratja les tendències antingleses entre la joventut de les escoles i en els medis dels nacionalistes extremistes, penetrats d'ideologia feixista. Els resultats de l'activitat dels agents italians es deixen veure no solament en l'activitat del partit del «nou Egipte», que s'anomena «bè dels camises verdes», sinó en l'efervescència que remou continuament els camises blaves de Vafdi.

REMARCA LA PREMSA ANGLESA...

Al mateix temps que minua les posicions angleses a l'Egipte mateix, Itàlia construeix fortificacions i bases d'aviació a la frontera de l'Egipte, obre carreteres estratègiques, augmenta el seu exèrcit a l'Egipte, al Caire i Alexandria són vulnerables als bombardejos dels avions sortits de Lero i de Tobruca, afirma tristament la premsa anglesa.

EL «CENTRE ESTRATEGIC D'ITALIA»

La fundació de l'imperi d'Àfrica ha augmentat encara més l'interès d'Itàlia pel canal de Suez i l'Egipte. Si abans Itàlia demostrava la necessitat de la conquesta d'Etíopia per a necessitat de fer un tot de l'Eritrea i dels Somalis, ara s'estenen l'Egipte i Sud anglès-egipci entre l'Índia i l'Índia, passa de Xipre per Califòrnia, Alexandria, fins al Mar Roig, a l'Índia, es recollia en dues potents bases militars i aèries a l'Irak i en les fortificacions del Golf Pèrsic. Al Sud, Adén comanda l'entrada del Mar Roig. Mascate de la del Golf Pèrsic. A aquesta línia de fortificacions angleses, Itàlia, es fortifica a la serra de l'Àrabia, situada a l'estret de Bad-el-Mandeb. Es fortifica els ports de Mogadiscio, d'Asab i Massaua, es construeixen nombrosos aeròdroms a Líbia, s'alcegen fortificacions a l'illa de Pantàleria i a Sicília i el Dodecanès s'ha transformat en una base naval d'aviació.

Fa alguns mesos, el general Valle, ministre adjunt de l'aviació italiana, ha presentat en un dels seus discursos que el centre estratègic d'Itàlia s'havia desplaçat de la planúria del Po vers el Mediterrani, el Mar Roig i l'Oceà Índic.

Probablement pel desplaçament d'aquest centre estratègic és pel que s'explica la creixent activitat d'Itàlia a Palestina, a l'Irak i a Síria.

FOMENTA LA RESISTENCIA ANTIANGLESA A PALESTINA

Aprofitant-se de les discussions entre sionistes i àrabs que han degenerat en discussions anglo-àrabs a Palestina, Itàlia s'esforça per desmentir de la política anglesa i que estan dirigits pel Murfi de Jerusalem Amin al Hussein. Durant el període en que el conflicte estava en la seva fase més aguda, Itàlia ha proporcionat armes als destacaments d'insurgents àrabs i la premsa italiana ha respost zelosament el rumor que el desert de Síria hi havia un exèrcit àrab que llançaria els anglesos a la mar.

Palestina crida sobretot l'interès d'Itàlia perquè a Haifa acabí la part de la pipeline per la qual el petroli de l'Irak arriba a les vores de la Mediterrània. L'Irak és un dipòsit de petroli extraordinàriament ric i les seves possibilitats per a l'esdevenidor són il·limitades. El 1935 Itàlia té una temptativa infructuosa per a sotmetre al seu control la companyia de petroli de Mossul. Com que no va tenir els recursos financers necessaris, molt aviat es va veure obligada a vendre les seves accions a Anglaterra.

El cop d'Estat militar de Bagdad fet l'octubre del 1936 pel general Bekir Sidki fou un intent de divisió en les relacions internacionals. Aquest intent acabà molt malament: deu mesos més tard, Bekir Sidki fou mort a Mossul i el Gabinet Hikmet Suleiman constituït amb el seu ajut, fou obligat a demitir i a cedir el seu lloc a altres polítics més fidels als principis de la col·laboració d'Anglaterra i l'Irak.

Les tendències hostils a Anglaterra de Bekir Sidki eren molt conegudes així com la seva simpatia per Alemanya. D'això en parlà amb molta prudència la premsa anglesa i amb més franquesa la premsa siria i egípcia. Durant els deu mesos de dictadura de Bekir Sidki es procedí a l'execució de la construcció del ferrocarril de Bagdad, a la qual cosa Anglaterra sempre s'hi havia oposat. El projecte anglès de ferrocarril Haifa-Bagdad fou refusat, la reivindicació anglesa per a la construcció a l'illa de Haban de bases per a la marina i l'aviació angleses també ho foren. Es féu una temptativa per tal de canviar l'orientació de la política exterior de l'Irak i separar el bloc dels països àrabs agrupats per Londres.

Bekir Sidki fou mort en un acte de revancha personal, com es va dir en el comunicat oficial el dia que parlà cap a Turquia i Alemanya, on havia d'assistir a les maniobres dels exèrcits turc i alemany. El període feixista de Bagdad «Al Alam al Arabi», parlava amb entusiasme indel·ligible d'aquest viatge del cap de l'exèrcit de l'Irak, el qual havia de fer revivir les glòries dels tradicions del passat.

Segons «La Siria» de Beyruth, es trobà a les butxaques del cap de l'Estat Major General (aquestes eren les funcions de Bekir Sidki després de la caiguda del Govern de Iassin Hachim) un xec de 25.000 lliures esterlines a cobrir en un banc d'un país que tingui règim dictatorial. El període àrab «Alif Ba» precisà aquesta informació anomenant Itàlia pel seu nom.

A SIRIA, ITALIA TAMBE TREBALLA

A Síria, l'activitat d'Itàlia troba diverses aplicacions. L'agost passat «Faris Midis» anuncià la detenció per les autoritats franceses de Beyruth d'una gran organització d'espionatge que treballava per compte d'una potència mediterrània. La revista mensual italiana «Oriente Moderno» ha parlat del viatge de propaganda fet per Xokib Arslan, estretament lligat amb els medis italians i que en intervenir contra la política anglesa a Palestina recordava els sentiments d'amistat d'Itàlia pel país.

Durant el seu viatge a Líbia, Mussolini, voltat de «derviches» adorns i de «mullahs» suonomes es declarà el protector de l'Islam. Són 200 milions de musulmans, solament 10 milions resideixen a les possessions italíes, excloses les regions musulmanes d'Etíopia. Però el duc és temut pel tron vacant dels califes i pel pompos títol de mestre dels veritables creients, que en la seva majoria es troben a les colònies angleses i franceses. El senyor italià no deixa de fer avanços als musulmans. A l'Àrabia es construïren mesquites, a Itàlia organitzaren fires i exposicions orientals, s'envien pelegrins musulmans a la Meca a costa de l'Estat, la radi de Bari dona emissions d'àrab i transmet ordinàriament informacions antibritàniques. Graziani fraternitza a Harare amb els mullahs i juga el paper de protector de la cultura musulmana. Itàlia obre a Orient escoles i hospitals que, el menys que hom pot dir d'ells, és que són centres de propaganda feixista. A les seves Universitats té desenes d'estudiants àrabs, es llura als altres països àrabs una vasta propaganda amb l'ajut de certs periòdics subornats per ella i per mitjà dels seus nombrosos agents.

CONTRA ANGLATERRA...

La Itàlia feixista s'esforça a ampliar i fortificar les seves posicions als mars d'Orient i als països banyats per aquesta mars. Per a la realització d'aquests plans, Roma es veu en primer lloc obligada a minuar les posicions angleses als països àrabs.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA S'ESFORÇA A AMPLIAR I FORTIFICAR LES SEVES POSICIONS ALS MARS D'ORIENT I ALS PAÏSOS BANYATS PER AQUESTA MARS. PER A LA REALIZACIO D'AQUESTS PLANS, ROMA ES VEU EN PRIMER LLOC OBLIGADA A MINUAR LES POSICIONS ANGLESES ALS PAÏSOS ÀRABS.

LA ITALIA FEIXISTA

